

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.88/2012/12. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. november 14. napján nyilvánosan megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2012. szeptember 5. napján kihirdetett B.326/2011/26. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott közokirat-hamisítás büntetteként értékelt cselekményét folytatólagosan elkövetett, az 1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c/ pontja szerint minősíti.

Ezért és a terhére megállapított további bűncselekményért halmazati büntetésül az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetést tekinti kiszabottnak.

A felfüggesztett szabadságvetés esetleges végrehajtása esetén beszámítja a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyigazolvány száma helyesen: ...

A másodfokú eljárás során 20.638 (húszezer-hatszázharmincnegyz) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet az állam visel.

Indokolás:

A Győri Törvényszék a 2012. szeptember 5. napján kihirdetett B.326/2011/26. számú ítéletében **I.r. vádlott** vádlott bűnösségét megállapította a Btk. 233. § (1) bekezdés a.) pontja és (2) bekezdése szerint minősülő hamis vád büntetében, valamint a Btk. 274. § (1) bekezdés a./ pontja szerint minősülő közokirat-hamisítás büntetében.

Ezért őt a bíróság - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A bíróság rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság a vádlottat az ellene emelt Btk. 170. § (1) bekezdés és (6) bekezdés I. tétele szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntettének vádjá alól felmentette.

Az ítélet kihirdetésekor a **főügyész** három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a Győri Törvényszék 2012. szeptember 7. napján érkezett írásbeli beadványában az életveszélyt okozó testi sértés büntette vádja alóli felmentés miatt a vádlott elítélése végett, a közokirat-hamisítás büntette téves minősítése miatt súlyosításért jelentette be fellebbezést. Álláspontja szerint egyértelműen megállapítható a jogos védelem vonatkozásában az elhárítás mértékének túllépése, annak indokaként az ijedség viszont nem. Kifejtette továbbá, hogy a közokirat-hamisítás büntette esetében az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a vádlott cselekményét, az helyesen a Btk. 274. § (1) bekezdés c.) pontja szerint minősül. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntetében is mondja ki bűnösnek, a vádlottal szemben börtönbüntetést szabjon ki, valamint tiltsa el a közügyek gyakorlásától.

A **vádlott** és **védője** tudomásul vette a döntést.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.270/2011/3-I. számú átiratában** a főügyész által a vádlott terhére bejelentett fellebbezést fenntartotta, egyben indítványozta a vádlott vonatkozásában a nyomozás során kirendelt igazságügyi pszichiáter szakértő felhívását szakvélemény kiegészítésére arra vonatkozóan, hogy a vádlott fogyasztott-e a kábítószer, a bűncselekmény elkövetésekor megállapítható-e nála kábítószer, gyógyszerfogyasztástól befolyásolt állapot, valamint annak tisztázása végett, hogy az elfogyasztott kábítószernek, illetőleg gyógyszernek milyen élettani hatásai vannak.

Az ítélet az ügyész indítványának helyt adott és a szakértői vélemény elkészítését követően **tárgyalást** tartott. A tárgyaláson az ítélet az ítélet ismertette a kiegészített igazságügyi pszichiáter szakvéleményt, melynek alapján megállapította, hogy a vádlott gyógyszerfogyasztása nem igazolható, mivel a Rivotril hatóanyaga a benzodiazepin kimutatása negatív eredménnyel zárult. Nem állapítható meg, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésekor kábítószerrel befolyásolt állapotban volt. A másodfokú bíróság megállapította, hogy kábítószer-függőség nem állott fenn a vádlottnál a cselekmény elkövetésekor.

A tárgyaláson a **fellebbviteli főügyészség képviselője** perbeszédében az ügyész és a fellebbviteli főügyészség írásbeli beadványát azzal a módosítással tartotta fenn, hogy indítványozta az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény alkalmazását; a közbizalom elleni bűncselekmény folytatólagosan elkövetettkénti értékelését; a vádlottal szemben a büntetés súlyosítását, ezen belül a halmazati büntetésül kiszabott börtönbüntetés próbaideje tartamának felemelését; a büntetés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítását; a büntetés végrehajtása esetén a kiszabott szabadságvesztésbe az előzetes fogvatartás beszámítását; a vádlottnak a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezését, továbbá az indokolásban is az új büntető törvény jogszabályhelyeinek megjelölését, valamint a vádlott személyi igazolvány számának kijavítását, mely helyesen:

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból - indokolási kötelezettségének is eleget téve - okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére az igazságszolgáltatás és a

közbizalom elleni bűncselekmény vonatkozásában, míg büntető anyagi jogszabályt helytelenül alkalmazott az élet elleni bűncselekményeknél.

Rámutatott arra, hogy a vádlott részfelmentését nem eleve, hanem az új Btk. 22. § (2) bekezdés a.) pontjának ac.) alpontja alapján tartja indokoltnak. A sértett támadása jogtalan támadásnak minősül, melyet éjjel, felfegyverkezve, élet és a testi épség elleni fenyegetéssel, a lakáshoz tartozó bekerített helyre - jogtalanul - bemenve követett el.

Álláspontja szerint a felfegyverkezve elkövetés esete a sértett részéről fennáll, mivel abból, hogy mindig - így az elkövetéskor is - tartott magánál kést, alappal következik, hogy azt szükség esetén használná is. Megítélése szerint a megragadásból kibújás, a kés kétszeri, kis és közepes erővel a sértettnek hátulról való használata a jogos védelmet már a megtorlás eszközévé tette.

Az időbeli hatály vonatkozásában előadta, hogy összességében nézve a 2012. évi C. törvény rendelkezései enyhébb elbírálást tesznek lehetővé.

Álláspontja szerint a vádlott további cselekményének minősítése azzal törvényes, hogy a közbizalom elleni bűncselekmény intellektuális közokirat-hamisítás (Btk. 342. § (1) bekezdés c./ pont) és folytatólagosan elkövetett.

A büntetéskiszabás körében kifejtette, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje tartamának növelése szükséges a büntetés céljainak eléréséhez a bűnhalmazatra, valamint a folytatólagosságra tekintettel, míg az egyéb rendelkezések vonatkozásában az indokolásban az új büntető törvény jogszabályhelyeit kell megjelölni.

A **védő** perbeszédében a kiszabott büntetés helybenhagyását kérte. A fellebbviteli főügyészség képviselőjének részfelmentésre vonatkozó álláspontjával, valamint perbeszédének lényegi részével egyetértett. Azonban nem értett egyet a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, hogy a hátulról való támadás a jogos védelmet a megtorlás eszközévé tette. Kifejtette, hogy a vádlott csak a gyanúsított kihallgatás során követte el az intellektuális közokirat-hamisítást, így az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott cselekményét, a bíróság álláspontja megalapozott.

A **vádlott** csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

* * * * *

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírált, az ügyészi átiratban foglaltakat csak **részben találta alaposnak**.

Megállapította, hogy a törvényszék nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére adna okot, vagyis az érdemi felülvizsgálatnak nincsen akadálya.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást megfelelő körben, szabályosan elvégezte, a személyi, tárgyi és okirati bizonyítékokat (tanúvallomásokat - sértett, zárt adatkezelésű tanúk, rendőrtanúk-, helyszíni szemlék jegyzőkönyveit, rendőri jelentést, orvosszakértői véleményt, igazságügyi orvosszakértői véleményt, igazságügyi pszichiáter szakértői leletet és véleményt, toxikológiai véleményt) elemezte, értékelte, egymással összevetette, mely bizonyítékértékelő tevékenysége megfelel a jogszabályi előírásoknak. Ez a mérlegelő

tevékenység okszerű, logikus volt, így a bizonyítékok felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményére tekintettel és az iratok alapján a tényállást indokolt kiegészíteni azzal, hogy az ítélet 3. oldalának 2. bekezdésében helyesen a sértett parkolt le a gépkocsival a x. utca ...számú ház kapubejárója elé.

Az ítélet tábla az ítélet 3. oldalának 3. bekezdése a nyomozati iratok (79. lapszám 2. oldala) és a tárgyalási jegyzőkönyv alapján azzal egészítendő ki, hogy a sértett a vádlottnál erősebb testalkatú volt, testsúlya 90 kg, valamint azzal, hogy a sértett is kést tartott magánál; továbbá a szakértői vélemény alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott gyógyszerfogyasztása nem igazolható, mivel a Rivotril hatóanyaga a benzodiazepin kimutatása negatív eredménnyel zárult. Nem állapítható meg, hogy a vádlott a bűncselekmény elkövetésekor kábítószerrel befolyásolt állapotban volt. A kábítószer-függőség nem állott fenn a vádlottnál a cselekmény elkövetésekor.

Az így pontosított, teljes mértékben megalapozott tényállás volt irányadó a Be.352. § (2) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyesen járt el, mikor az életveszélyt okozó testi sértés büntette vonatkozásában a vádlottat felmentette, a cselekményeket jórészt helyesen minősítette; azonban az elsőfokú bíróság a közokirat-hamisítás büntettének jogi minősítésében tévedett.

A vádlott a cselekményt 2011. április 8. napján követte el, így a jogos védelmi helyzet fennállásának vizsgálatánál a 2009. évi LXXX törvény jogos védelmet módosító rendelkezéseit kell figyelembe venni. Az új szabályozás alapján a jogos védelmi helyzetenél az alábbi kritériumoknak kell fennállnia a megállapíthatósághoz.

Változatlan az a törvényi követelmény, hogy a jogos védelem megállapításának és hatályosulásának feltétele a jogtalan támadás, amelynek elhárításához a védekező cselekmény szükséges.

A védekezést támadás előzi meg. Az elhárítás válasz a támadásra. A védekezés azért jogos, mert a támadás jogtalan. A támadás objektív ismérve annak jogtalansága.

A támadásnak „intézettnak”, vagy „közvetlenül fenyegetőnek” kell lennie. Intézett a támadás akkor, ha az elkövető valamely, a Különös Részben büntetni rendelt bűncselekmény (szabálysértés) törvényi tényállásának megvalósítását megkezdte. Közvetlenül fenyegető a támadás akkor, ha a támadás megkezdésétől azonnal vagy igen rövid időn belül reálisan tartani lehet.

A jogos védelmi helyzet mindaddig fennáll, ameddig a megtámadott okkal tarthat a támadás megkezdésétől vagy annak folytatásától.

Amennyiben a jogtalan támadás ténye megállapítható, úgy az elhárítás szükségessége nem vitatható. A szükségesség azt jelenti, hogy a védekezőnek a jogtalan támadás elhárításához enyhébb védekezési mód nem állt rendelkezésére, mint amelyet alkalmazott. Ha volt más - enyhébb - mód az elhárításra, de annak megválasztásában a támadás okozta ijedtség vagy

menthető felindulás a védekezőt meggátolta, akkor a cselekmény büntetendő, de a védekező nem büntethető a túllépés miatt. A védekező cselekmény jogszerűségének kritériuma a szükségesség.

Az ezt megelőző bírói gyakorlat alapján a jogos védelmi helyzet megállapítása esetén vizsgálendő volt, hogy a védelmi pozícióban lévő személy magatartása arányos volt-e. Azonban a Kúria 4/2013. számú büntető jogegységi határozatában már úgy rendelkezett, hogy a 15. számú Irányelv III. részének 4. pontjában az arányossággal kapcsolatban kifejtettek a továbbiakban nem alkalmazhatóak. Meghaladottá vált ugyanis annak vizsgálata, hogy „az elhárító magatartás nem idézett-e elő aránytalanul nagyobb sérelmet, mint amelyet a jogtalan támadás okozott volna”. Az arányosság a szükségesség kritériumából vezethető le, csak azon belül bír jelentőséggel.

A jogos védelem túllépéséért a védekező csak akkor felel, ha a jogtalan támadás belőle ijedséget vagy indulatot nem váltott ki, s az enyhébb - ám célravezető - elhárítási módot tudatosan tette félre, amikor a súlyosabb kimenetelűt választotta, mert ezáltal a jogos védelmet a megtorlás eszközeként alkalmazta, amelyre ez a jogintézmény nem ad felhatalmazást. Mindazonáltal a támadó és a védekező cselekményének lehetséges eredményét egymáshoz viszonyítottan továbbra is vizsgálni kell, mivel ha az elhárítás szükséges mértékének túllépése ijedtségből vagy menthető felindulásból történik, úgy a büntethetőséget kizárja.

A jogos védelmi helyzetben elveszti jelentőségét az, ha a kifejtett elhárító magatartás aránytalanul nagyobb sérelmet idéz elő, mint amelyet a jogtalan támadás okozott volna. Az arányosság követelményének sérelme - az elhárítás szükséges mértékének túllépése - csak akkor zárhatja ki a büntethetőségi akadály hatályosulását, ha az állapítható meg, hogy a jogosan védekező az elhárítás szükséges mértékét minden ijedség és menthető felindulás nélkül, céltudatosan lépte túl.

A szükségesség megítélését „nem lehet kizárólag a támadó és a védekező személynél levő eszközök veszélyességének mechanikus vizsgálatára korlátozni, hanem a konkrét veszélyhelyzet felmérése, az egymással szemben álló személyek adottságai, a támadók, illetőleg a védekezők számaránya, fizikai erőfölénye és az ebből fakadó támadási és védekezési lehetőségek alapján kell a helyzetet értékelni.” (15. számú Irányelv III/3.)

A 2009. augusztus 9. napjával történt jogszabályi változást követően a Btk. 29. § (3) bekezdése egyértelműen rendelkezett arról, hogy a megtámadott nem köteles kitérni a jogtalan támadás elől.

A törvényszék igen részletesen foglalkozott a jogos védelmi helyzet kérdésével, ezzel kapcsolatos okfejtését osztotta az ítéletábra.

Egyértelműen leszögezhető a 15. Irányelv III. pontjában és a helyébe lépő BJE-ben írt szempontok alapján egyaránt, hogy a történeti tényállásban rögzített szituáció e kritériumoknak megfelelt.

I.r. vádlott a személye ellen intézett közvetlenül fenyegető jogtalan támadást hárított el. **Sértett** támadásától azonnal tartani lehetett, annak akadálya nem volt. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott tisztában volt azzal, hogy a sértett akkor éjjel fel fogja őt keresni számon kérve a becsületén esett csorbát, a vádlott ezt oly módon kívánta elkerülni,

hogyan távozni kívánt otthonról. A vádlott észlelte, hogy a gépkocsija útját elállta **sértett** a saját kocsijával. A vádlott a kocsijában kiszolgáltató, ülő helyzetben volt, amikor a vele szemben erőfölényben lévő, a vádlott tudomása szerint késsel járó **sértett** a gépkocsija ajtaját kinyitotta, aki nyilvánvalóan erősen felindult állapotban volt.

A sértett azon cselekménye, hogy autójával az udvarról való kihajtás lehetőségét elzárta a vádlott elől, majd durván, hangosan, agresszívan kiabálva a vádlottat vállánál fogva húzta ki az autóból, minden kétséget kizáróan erőszakos magatartásnak minősül, mely a vádlott ellen irányult, így - mint ahogy erre az elsőfokú bíróság is helytállóan mutatott rá - a jogos védelmi helyzet fennállt.

A vádlott részéről nem lehetett megállapítani, hogy az elhárítás szükséges mértékét minden ijedség nélkül, céltudatosan lépte volna túl. A vádlott, a tanúk és maga a sértett is úgy nyilatkozott, hogy a vádlott láthatóan meg volt ijedve, továbbá a sértett fent leírt magatartása és a tényállásban megállapított helyzet okkal keltett félelmet a vádlottban. Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján nem juthatott más következtetésre, mint arra, hogy ha a vádlott túl is lépte az elhárítás mértékét, azt ijedségből tette.

Az ítélet tábla nem osztja a fellebbezési főügyészség azon álláspontját, mely szerint csak a 2012. évi C. törvény alkalmazása esetében juthatunk arra a következtetésre, hogy jogos védelem folytán nem büntetendő a vádlott cselekménye.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítélet tábla álláspontja szerint az 1978. évi IV. törvény rendelkezései alapján is megállapítható a jogos védelmi helyzet, így nem indokolt a 2012. évi C. törvény alkalmazása. Ennélfogva a másodfokú bíróság mellőzte a jogos védelem 2012. évi C. törvényben meghatározott feltételeinek vizsgálatát.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság nem tévedett, mikor a vádlottat az életveszélyt okozó testi sértés büntetvényének vádja alól a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 6. § (3) bekezdés c.) pont és 331. § (1) bekezdése alapján felmentette.

Ugyanakkor az ítélet tábla egyetértett a fellebbezési főügyészség azon álláspontjával, hogy a vádlott közbizalom elleni bűncselekménye folytatódólagosan elkövetett intellektuális közokirat-hamisításnak minősül.

Az intellektuális közokirat-hamisítás lényege az, hogy az adott közokirat kiállítására feljogosított hivatalos személy által kiállított közokiratba az elkövető közreműködése révén úgy kerül a valótlan, hamis adat, tartalom, hogy erről a közokirat kiállítójának nincs tudomása.

Az elsőfokú bíróság a vádlott felelősségre vonását nem a Btk. 274. § (1) bekezdés c.) pontjában meghatározott közokirat-hamisítás büntetése tekintetében tartotta megállapíthatónak arra hivatkozással, hogy a vádlott nem tudott arról, hogy a későbbiekben a rendőrök írásba foglalják, jelentést készítenek az általa mondottakból, és a jelentés készítésekor sem volt jelen, nem vonható felelősségre azért, amit nem tudott. Az ítélet tábla egyetértett a fellebbezési főügyészség azon álláspontjával, hogy a vádlottnak nem kellett

pontosan tudnia, hogy a rendőrség miről készít jelentést, mit foglal közokiratba és mit nem. Azzal kellett tisztában lennie, hogy a tettének milyen következményei lehetnek. A vádlott ezeket a lehetőségeket előre kellett, hogy lássa, viszont irántuk teljes közömbösséggel viseltetett.

A mindenkori bírói gyakorlat szerint az intellektuális közokirat-hamisítás büntetével bűnhalmazatban a hamis vád büntette is megvalósul, ha a rendőri jelentésbe, illetve a gyanúsítottkénti kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvbe is más személy adatai kerülnek (BH2001.97, BH1997.377). Az elsőfokú bíróság kétséget kizáróan megállapította, hogy a kikerkező rendőrfőnök igazoltatta a vádlottat, aki az igazoltatás során testvére, ... nevét és személyi adatait adta meg sajátjaként. Ezt követően életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt büntetőeljárás indult **I.r. vádlott** terhelttel szemben, akit gyanúsítottként ki is hallgattak azzal a figyelmeztetéssel, hogy a hamis vád milyen törvényes következményekkel jár. Ezen jegyzőkönyvet a vádlott még ...ként írta alá, majd védőjének közlését követően derült ki, hogy a kihallgatott személy ténylegesen **I.r. vádlott**.

A Kúria 2/2004. számú büntető jogegységi határozatában rámutatott, hogy ha az elkövető az ellene indított büntetőeljárás során más létező személynek adja ki magát, és az ennek megfelelő adat kerül az ügyben az eljáró hatóságok által készített közokiratba, a hamis vád büntette mellett az „intellektuális” közokirat-hamisítás büntetét is elköveti. Azzal, hogy a vádlott más létező személynek adta ki magát, megtévesztette a hatóságot abban a vonatkozásban, hogy a nyilatkozatot ki tette. A Kúria rámutatott, hogy az ily módon létrejövő közokirat a nyilatkozó személyt közhitelesen tanúsítja, és ha nem azonos azzal, aki a nyilatkozatot tette, ezt az adatot nem a valóságnak megfelelően tartalmazza, tehát hamis.

A fentiek alapján az ítéletábra megállapította, hogy a vádlott cselekménye helyesen folytatódóan elkövetett, és az 1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c/ pontja szerint minősül.

Az elsőfokú bíróság maradéktalanul feltárta a büntetéskiszabási körülményeket, azokat a súlyuknak megfelelően értékelte, a vádlott jelen ügyben elbírált cselekményei jellegére tekintettel az elsőfokon alkalmazott joghátrány nemében és tartamában is helytálló, arányos, szükséges és egyben elégséges a büntetési célok eléréséhez.

Az ítéletábra a Btk. 2. §-ában írtaknak megfelelően megvizsgálta, hogy az elkövetésekor, vagy a másodfokú elbíráláskor hatályos törvény szerint bírálandó-e el a vádlott cselekménye. Amennyiben az anyagi jogszabályok változnak, a Btk. 2. § alapján az elkövetésekor hatályos büntető törvénykönyv helyett az elbíráláskor hatályos új törvény akkor alkalmazható, ha összevetésükkel a bírói mérlegelés eredményeként enyhébb elbírálás lesz a következménye.

Az ítéletábra nem osztja az ügyességi álláspontját a 2012. évi C. törvény alkalmazása vonatkozásában. A közokirat-hamisítás büntetése büntetési tétele az új törvény hatályba lépésével nem változott, míg a hamis vád büntette vonatkozásában a büntetési tétel alsó határa az elbíráláskor hatályos törvény értelmében szigorodott, így a középérték számítása is szigorúbb eredményre vezetne.

Az ítélőtábla tehát megállapította, hogy a büntetőjogi fő kérdések tekintetében a 2012. évi C. törvény rendelkezései összességében nem tesznek enyhébb elbírálást lehetővé.

Az ítélet járulékos rendelkezései kiegészítésre szorulnak annyiban, hogy a bíróság a felfüggesztett szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén beszámítja a vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdés rendelkezései szerint.

A másodfokú bíróság a vádlott személyi adatait kijavítja azzal, hogy a vádlott személyigazolvány száma helyesen

A fentiekben kifejtett indokolás alapján az ítélőtábla a Győri Törvényszék 2012. szeptember 5. napján kihirdetett B.326/2011/26. számú ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően megváltoztatta, egyekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény kiegészítésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli, tekintettel arra, hogy a felmentéssel érintett bűncselekménnyel kapcsolatban merült fel.

Győr, 2013. november 14. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.	. Csák Csilla sk.	. Széplaki László sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet, valamint a Győri Törvényszék 2012. szeptember 5. napján kihirdetett B.326/2011/26. számú ítéletének meg nem változtatott része 2013. november 14. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2013. november 14. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: